

SKUHROVSKÝ ZPRAVODAJ

47. ročník • Duben 2022 • číslo 176

Vážení občané,

skončila zima, dá se říci, že byla za poslední období zase trochu zimou, i když s mírnějším průběhem. Žádné velké mrazy nás nesušovaly a srážky byly v naší nadmořské výšce také střídme. Tu pravou klasiku zaznamenaly hlavně hory, kde je sníh doposud. Je to dobře a doufejme, že se aspoň trochu doplní podzemní zásoby vody v přírodě.

My jsme však, jak je u nás zaběhlým zvykem, neodpočívali a kromě zimní údržby se věnovali opravám, údržbě obecní techniky i údržbě zeleně.

V období zimy, v době vegetačního klidu rostlin, jsme vyčistili a provzdušnili opět několik obecních lokalit. Letos se nám podařilo zkulturnit řadu ploch, hlavně kolem obecních komunikací, kde už zeleň zasahovala do vozovky a bránila v hladkém průjezdu. V obecních lesích jsme pokračovali v těžbě dřeva zasaženého kůrovcovou kalamitou. Letošní výkupní cena dřeva je po letech přece jen příznivější a přinese do obecní kasy nějakou tu korunu, která podpoří hospodaření v této oblasti.

V současné době se provádí nezbytná údržba obecních cest po zimě. Na profesionální opravu je naplánovaná cesta přes Dělnice až na Vísku a cesta do sběrného dvora. Na obě cesty chystáme projektové dokumentace pro žádosti o dotace. Věříme, že letos zvládneme cestu do sběrného dvora, kde jsme v přípravách napřed. Ostatní cesty opravíme svépomocí.

O dalších velkých plánovaných investičních akcích, které jsme už buď dokončili, dokončujeme, anebo nás čekají v letošním roce, bude dále ve svém článku podrobně informovat pan místostarosta.

Jsem velmi rád, že se nám podařilo předejít velkému průšvihy a snad zachránit letitou historickou hřbitovní zeď nad urnovým hájem. Tuto akci jsme projekčně připravovali, prokousávali jsme se různými posudky a povoleními dva roky, ale zeď na nás nečekala a začátkem letošního roku se začala podezřele velmi rychle a nebezpečně naklánět a opírat do stabilizačních prvků. Neváhali jsme a okamžitě spustili první etapu záchrany zdi, což se nám snad podařilo. Čtyři masivní sloupy s pevným základem zeď pevně zajistily a zachránily před pádem. Teď můžeme v klidu pokračovat v přípravě realizace celé první etapy.

V poslední době jsme naši pozornost nasměřovali především na Svinnou,

která si určitě svůj díl pozornosti a investic zaslouží. Pokračovali jsme v rekonstrukci společenské místnosti, která se na přelomu roku dočkala funkčního vytápění. Další prostředky byly investovány do provozní výbavy.

V současné době je ve stádiu podpisu s vysoutěženým dodavatelem smlouva na rekonstrukci obecní nádrže. Akce by měla být realizována během léta se stavebním nákladem 1,4 mil. Kč.

Zároveň v místě řešíme pokračování vypracované studie řešení středu obce a to výkupem pozemku pod autobusovou zastávkou, geometrickým zaměřením a následným zadáním projektové dokumentace. Vše řešíme ve spolupráci s místní vyčleněnou skupinou obyvatel. Stejným způsobem pokračujeme v řešení středu obce ve Skuhrově n. B. Dokončuje se také výměna zámkové dlažby a obrubníků u zbylých částí chodníků. Tolik asi k současné aktuální práci.

Kromě práce nás však snad už konečně letos čeká i celá řada plánovaných sportovních a kulturních akcí. Koncem dubna Vás srdečně zvou na „Čarodějnice“, které pro nás tradičně připravují hasiči. Upozorňuji, že na místě pálení roste kupa dřeva, na kterou můžete i vy odložit větve z prořezaných stromů a keřů. Ale zdůrazňuji, jenom větve! Poslední květnový víkend a další tři následující červenové víkendy budou opět na hradě probíhat tradiční představení „Divadelního léta“. Prázdniny zahájíme již 7. ročníkem „Proměn dřeva“ motorovou pilou, zase s pestrým programem. Pak následuje celá řada letních tradičních i netradičních akcí, které jsou uvedeny na konci zpravodaje, stejně jako programy chystané místními organizacemi a spolky. Nudit se určitě nebudeme.

Musím, bohužel, připomenout i rostoucí negativní jevy v naší obci. Opět je tu vandalismus mládeže, některých nenechavců, kteří ničí a znevažují naší práci, snahu a majetek nás všech. Barevné popisy a nástříky na různých částech ploch a dílů, ničení plotů, poškozování hradního areálu a parkoviště, rozbíjení věcí atd. To vše bohužel za nečinného přihlížení ostatních, v mnohých případech i dospělých...

Jaro nám pomalu sílí a s ním se nám již nezadržitelně blíží čas jarních svátků, proto přeji Všem občanům příjemné a krásné nadcházející jaro plné sluníčka, kterého jsme si přes zimu moc neužili, a snad už uklidněnou a vyřešenou otázku na Ukrajině. Věřme, že se také podaří stabilizovat rozumné spotřebitelské ceny a že už konečně ustoupí covidová pandemie. Hezké a příjemné svátky jara, svátky velikonoční!

Milan Bárta, starosta

Na slovíčko s místostarostou

1. Co se vám loni v obci povedlo v oblasti kulturního a společenského života i v oblasti investic?

V oblasti kulturního života úspěšně proběhl 6. ročník „Proměn dřeva“, pořádaný spolkem PHS ve spolupráci s obcí. Účast byla kolem 4 tisíce spokojených účastníků. V oblasti investic byla dokončena rekonstrukce bývalé školy v Brocné na byty (náklady přes 10 mil.) a oprava místní komunikace Skuhrov – Nová Ves (náklady přes 3 mil. Kč). Z důvodu provizoria státního rozpočtu jsme dosud bohužel neobdrželi dotaci na opravu místní komunikaci ve výši 2 mil. Kč, věříme, že se tak brzy stane. V závěru roku se realizovala akce vytápění spolkového objektu ve Svinné. Došlo ke kompletní rekonstrukci a rozšíření místního rozhlasu za 3 mil. Kč, na kterou jsme získali též dotaci 2 mil. Kč. Vybudovali jsme nové veřejné osvětlení ve středu obce, rozšířili veřejné osvětlení v Hraštici, Brocné a Svinné.

2. Co chystáte ve zmíněných oblastech letos?

V oblasti kulturního života plánujeme 7. ročník „Proměn dřeva“.

V oblasti investic jsme obdrželi příslib dotace na akci revitalizace vodní nádrže ve Svinné, s realizací počítáme v letošním roce. Dále máme v plánu vybudování nového povrchu místní komunikace ke sběrnému dvoru a zřízení outdoorového hřiště v Brocné. Dokončujeme převzetí pozemků pod „starými“ chodníky ve středu obce, abychom mohli žádat o případnou dotaci na jejich opravu, administrativně je připraveno. Jsou zadány projekty na opravu místní komunikace „Dělnice“, na revitalizaci prostor po demolici objektu čp. 13 (Bartošovi), zadáme dokumentaci na řešení středu Svinné.

3. Jaký je podle Vás „zapeklitý“, těžko řešitelný problem?

Co nás velice trápí, je havarijní stav hřbitovní zdi. Na základě odborného posudku o havarijním stavu jsme zabezpečili nejnutnější práce. Nyní budeme v další etapě, na kterou máme dokumentaci i stavební povolení, řešit celkovou sanaci zdi. Bohužel, dotace na sakrální stavby v letošním roce nejsou k mání, zatím to vypadá v nákladech na cca 2 mil. Kč. V další etapě bude zřejmě nutné pokračovat v opravě i části zdi „za márnici“.

„Zapeklitým“ problémem se stává cena energií. Po úspěšné akci výměny otopného systému v mateřské školce je před námi výzva, jak řešit vytápění základní

školy, rýsují se nové dotace na fotovoltaiky na obecních budovách. Předpokládám, že zde pozvedne prapor nové zastupitelstvo obce.

4. Jak se dotkl života v obci koronavirus?

Neuskutečnila se pravidelná divadelní představení na hradě, přerušilo se pořádání akcí ve společenském centru ve Skuhrově n. Běl., ve spolkových objektech ve Svinné a Brocné. Samotná nemoc a karantény s ní spojené ovlivnily i pravidelnou činnost obce, částečně i pošty. Věříme, že už konečně letos pandemie skončí.

Děkujeme za rozhovor

Informace Obecního úřadu Skuhrov n. Bělou

Obec se bude v letošním roce zabývat **změnou územního plánu**. Zájemci mohou podávat **žádosti na OÚ do 31. 5. 2022**. Děkujeme.

Obec Skuhrov nad Bělou hledá **správce Společenského centra** ve Skuhrově nad Bělou, který by zároveň zaštitil kulturní akce pořádané obcí. Bližší informace v kanceláři OÚ Skuhrov.

Sbírka oblečení pro Diakonii připravuje sociální komise na duben ve dnech **19., 21., a 23. 4. 2022 vždy od 14.00 – 16.00 hodin**. Za dodané věci děkujeme.

K **Mezinárodnímu dni dětí** Obec Skuhrov n. B. připravuje výlet do Prahy. Na program je muzikál Ostrov pokladů (délka 60 minut) a návštěva Muzea Fantastických iluzí – svět neskutečných optických klamů. Největší muzeum trikových iluzí v Praze. Každé dítě má vstupenky i dopravu ZDARMA. Dospělí 450,- Kč (vstupenky + doprava). Termín výletu neděle 22.5.2022, odjezd předběžně v 7.00 hod. Závazné přihlášky na OÚ nebo na telefonu 777 763 644. V případě máleho zájmu se výlet neuskuteční.

Sběr starého železa pořádají v sobotu 23. 4. 2022 rybáři Skuhrov.

Solnická solná stezka slaví letos 50. výročí od svého vzniku. V sobotu 4. 6. 2022 povede jedna její trasa i přes Skuhrov, takže máte příležitost udělat něco pro své zdraví.

Velký dík patří všem občanům, kteří poskytli ubytování či jinou pomoc ukrajinským uprchlíkům.

Mutina Skuhrovský

- *nechápe*, k čemu někdo potřebuje zavírací šroub z úřední desky, který byl již třikrát ukraden...
- *upozorňuje* na vandalismus, např. počmárané stěny altánku u rybníka, nechutné nápisy a plivance na sedáčkách v zastávkách...
- *si myslí*, že na dětském hřišti u zdravotního střediska je poměrně dost atrakcí ke sportovnímu vyžití, a proto je zbytečné lézt po plotě a tím ho opakovaně ničit. Určitě by pomohl zásah přítomných dospělých, kteří k tomu často jen přihlížejí. Pracovníci obce již několikrát museli plot opravit, a tak Mutina oznamuje, že prostor bude průběžně monitorován..
- *zjistil*, že i přes instalaci kontejneru se najdou „ekologové“, kteří odpadky z hrobů (věnce, kytky, zbytky svíček, střepy z lampiček apod.) odhazují za hřbitovní zeď, asi jsou zvyklí házet odpad přes plot k sousedům...

Ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou

Po roční přestávce jste mohli ve dnech 7. – 9. 1. 2022 potkat v naší obci malé koledníky, kteří se účastnili Tříkrálové sbírky. Celkem 8 skupinek vybralo v celém Skuhrově, Debřech, Hrašticích, Brocné a Svinné **47.059,- Kč**. **Všem, kteří přispěli, moc děkujeme.**

Na Rychnovsku proběhla sbírka celkem v 34 obcích a po rozpečetění 151 ks pokladniček se vybral neuvěřitelný **1 076 969,00 Kč**.

Farní charita v Rychnově nad Kněžnou peníze využije podle schváleného záměru na zajištění provozu a obnovu vybavení Stacionáře sv. Františka v Rychnově nad Kněžnou pro lidi

s mentálním postižením, kombinovaným postižením a seniory, dále rodinám s dětmi regionu, které žijí dlouhodobě na hranici chudoby, rodinám s postiženým dítětem, rodinám v nouzi a na pomoc při řešení mimořádných situací, nebo na realizaci humanitárních projektů v zahraničí.

Na snímku tříkrálová skupinka ve Svinné.

Eva Preclíková

Společenská kronika

za prosinec 2021 a 1. čtvrtletí roku 2022

Významného životního jubilea se dožili tito naši spoluobčané:

HERMAN Karel ze Skuhrova	96 let
KOVÁŘIČKOVÁ Marie z Hraštic	70 let
DERNEROVÁ Marie ze Skuhrova	92 let
JIROUDOVÁ Marija ze Skuhrova	75 let
PALEČKOVÁ Eva z Debřec	70 let
ŠABATOVÁ Drahomíra z Hraštic	80 let
HAFNEROVÁ Vlastimila ze Svin. Dvora	75 let
KŘOUSTKOVÁ Dagmar z Rybníček	70 let
PETERKOVÁ Marie z Brocné	75 let

Vaše životní jubileum je pro nás příležitostí, abychom Vám do dalších let upřímně popřáli dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Vítáme nové občanky naší obce:

LUKÁŠEK Dominik ze Svinné
LUKÁŠEK Tomáš ze Svinné
POHL Lukáš ze Svinné

Vážení rodiče, vítáme narození Vašeho dítěte a přejeme Vám i jemu, aby vyrůstalo ve zdraví, lásce, klidu a pohodě.

Loučíme se s našimi zemřelými občany:

HLAVA Jiří ze Svineckého Dvora

(nar. 1950)

KOUŘÍM Zdeněk ze Skuhrova

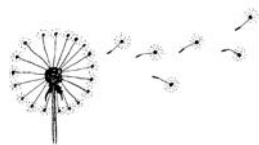
(nar. 1932)

CVEJN Josef z Brocné

(nar. 1927)

EHL Jaroslav ze Skuhrova

(nar. 1921)

Čest jejich památce!

Soňa Vlasáková

Zamyšlení nad Velikonocemi: Služme Kristu v chudých

Draží přátelé, všichni lidé dobré vůle, bratři a sestry!

Letošní prožívání Velikonoc se i v podhůří Orlických hor ponese v duchu událostí, které zasáhli celou Evropu, kdy byla napadena Ukrajina. Vyvolalo to velkou vlnu solidarity a soudržnosti mezi evropskými zeměmi i otevřenost pro pomoc právě těm, které válka vyhnala z domovů, aby našli dočasný nebo trvalý domov i v naší vlasti. Na jedné návštěvě mně hostitel řekl s hněvem v hlase: A kde je v tom všem ten tvůj Bůh?

Odpověď se pokusím dát na konci, teď se začtíme do slov, které říkal Svatý Řehoř z Nazianzu ve 4. století: „Budme k druhým dobří! Ani noc ať nepřerušuje konání tvého milosrdenství. Neříkej: Teď jdi, pak přijď, až zítra ti dám. Nechť nic nevstupuje mezi předsevzetí a dobrý skutek. Konání dobra je to jediné, co nesnese odkladu. Myslíte-li proto, Kristovi služebníci, bratři a spoludědici, že mě máte v něčem poslechnout, pak tedy navštěvujme Krista, pokud je čas, pečujme o Krista,

žijme Krista, odívejme Krista, Krista si získávejme a Kristu prokazujeme úctu. Avšak nejen při stole jako někteří, nejen balzámy jako Maria, ne jenom hrobem jako Josef z Arimatie, ani věcmi potřebnými k pohřbu, jako Nikodém se svou polovičatou láskou ke Kristu, ani zlatem, kadidlem a myrhou, jako to učinili mágové před všemi těmi, o nichž byla řeč. Prokazujeme mu tedy milosrdenství – v těch, kdo jsou chudí a v přítomné chvíli se ocitli v ponížení, aby nás, až jednou odtud odejdeme, přijali do věčných příbytků.“ (sv. Řehoř z Nazianzu, *De pauperum amore*)

Je důležité, abychom nenaříkali nad cenami nafty a benzinu nebo jiných fosilních paliv či životními náklady, které rostou, byť se nás to všech týká. Přišli k nám ti, kterých celý život, celé jmění je v jedné igelitce. A jsou vděční za všechno.

Kostely budou o letošních Velikonočních otevřeny jako vždycky pro všechny. Můžeme v nich jenom v tichu posedět nebo se zamyslet před Bohem nad sebou, nad svým životem, kam je nasměrován, nad utrpením jiných, nad utrpením Pána Ježíše. Nikdo se nás v branách kostela nebude ptát, kdo jsme, co jsme, odkud jsme. Ani nikdo nebude zkoumat náš morální profil. My křesťané-katolíci nemáme morální policii. Do kostela může vstoupit kdokoli: prostitutka, šéf mafie, antiklerikál, který byl včera na procesí proti Církvi, anebo nadával na všechny faráře. Může vstoupit maminka s kočárkem, babička s holemi. Pokřijme se.

A když pohlédneme na kříž, uvidíme Božího Syna, který vzal na sebe všechny psychické problémy všech psychiatrických ambulancí světa, všechny opuštěnosti všech lidí, všechny zrady, křivdy, plivance, výkřiky bolesti a zoufalství celých dějin lidstva, tedy i ty naše a naší doby. Letošní Velikonoce budou jiné, než ty předchozí. Můžou však být plné solidarity, bratrské pomoci. Tedy kde je v tom všem Bůh? Je tady, je s námi, uprostřed nás a spěchá na pomoc potřebným prostřednictvím nás. Život Ježíše Krista, jeho příběh i odkaz pokračuje dál v dějinách církve, v dějinách všech lidí dobré i zlé vůle – příběh zrad a zapření, příběh vítězství zloby, moci, soudu, příběh sebevražd i kajících návratů, příběh způsobování ran a krutosti i příběh odpuštění, příběh opuštěnosti od nejbližších, ponižování, svlečení z důstojnosti, příběh plivanců a ran bez zavadání příčiny, příběh obrany Boha mečem – ten příběh pokračuje a bude pokračovat, až dokud Pán podruhé nepřijde. A člověk dělá volbu, na kterou stranu se postaví.

Přeji nám všem, aby Bůh dal naší zemi, našim rodinám, našim srdcím mír. Ať Kristův pozdrav z velikonočního rána: „Pokoje vám!“ není jenom přáním, ale i realitou u nás, na Ukrajině, ve světě.

P. Emil Hoffmann, CM a bratři vincentíni

Za panem Jaroslavem Ehlem

Ve věku nedožitých 101 let zemřel v únoru letošního roku pan Jaroslav Ehl. Kdybychom měli jedním slovem vystihnout jeho osobnost, bylo by to bezesporu slovo kantor, tedy zpěvák a učitel. Oba tyto obory si zvolil za svoji životní náplň a v obou byl díky svému poctivému přístupu a oddanosti i velice uznávaný. Byl nejen učitelem ale dlouholetým ředitelem skuhrovské základní školy, vynikajícím zpěvákem s krásným basem a obětavým sbormistrem. Měl jsem tu možnost poznat ho nejprve jako jeho žák a později i krátce jako kolega. Vzpomínám, jak naše třída s jeho příchodem rázem utichla v očekávání věcí příštích. Jeho urostlá postava již sama o sobě působila tak, že i ti největší nezbedníci se zklidnili a zpozorněli. Pod jeho přísným pohledem začali jihnout a nikdo už ani nešpitnul. Nebyl to snad strach, ale zdravý respekt, ten jsme opravdu měli. Pan ředitel měl přirozenou autoritu a jednal v duchu Komenského hesla „Škola bez kázně je jako mlýn bez vody.“ Díky svým osobitým pedagogickým metodám ale zároveň dokázal v žácích vzbudit zájem o mateřský jazyk a přiblížit jim krásu hudby i taje milovaného zpěvu. Jeho hodiny hudební výchovy, při nichž často kromě zpěvu také hrával na housle, byly nezapomenutelné. Patřil prostě ke kantorům, na které se nezapomíná.

Pan Jaroslav Ehl se narodil ve Skuhrově nad Bělou Rybníčkách. Měl pět starších sourozenců, se kterými vyrůstal ve skromných poměrech. Po skuhrovské obecné škole a solnické měšťance absolvoval Státní učitelský ústav v Hradci Králové. Po několika dočasných učitelských štacích zakotvil natrvalo ve škole ve Skuhrově nad Bělou. Zde působil až do odchodu do penze v roce 1982. Dvacet devět let zastával funkci ředitele školy. V březnu roku 1967 mu byl za jeho pedagogickou práci udělen titul Vzorný učitel. Škole vždy dával veškeré své úsilí a energii. Velkou pozornost věnoval modernizaci a zlepšování školního prostředí. Za jeho éry u školy vyrostla nová školní jídelna, nad tělocvičnou další učebna, vše v „Akci Z“, jak bylo tehdy obvyklé. Na řadě zlepšení se mnohdy podílel i svou manuální prací, protože nikdy neváhal aktivně přiložit ruku k dílu.

Za svůj život toho stihnul opravdu hodně. Velmi blízká mu byla kultura. Zastával funkci správce Osvětové besedy, založil také Skuhrovský zpravodaj. S místními ochotníky hrával divadlo, pamětníci vzpomínají např. na postavu mistra Jana Husa, kterou ztvárnil v přírodním divadle na skuhrovském hradě. Ve zralém věku jako smuteční řečník i zpěvák doprovázel na poslední cestě řadu svých zemřelých spoluobčanů.

Jeho hlavním koníčkem a celoživotní láskou byl sborový zpěv. V tomto oboru přesáhl věhlas jeho osobnosti nejen hranice našeho okresu ale i kraje. Od roku 1942 zpíval v Pěveckém sboru českých učitelů, od roku 1955 až do roku 1992 ve Smíšeném sboru českého učitelstva. V Rychnově vedl 40 let Prausův pěvecký sbor. Řadu let řídil i skuhrovský pěvecký kroužek dospělých. Pod jeho vedením vystupovali žáci a žákyně místní školy na mnoha kulturních vystoupeních. Nikdo již nespočítá, kolika koncertů se zúčastnil, na kolika zkouškách své kolegy na pěvecká vystoupení připravoval.

Rozsah jeho zájmů a aktivit tím však zdaleka nekončil. V důchodu se začal ještě intenzivněji věnovat chovatelské činnosti, která ho také provázela celý život. Zabýval se především chovem holubů a králíků. Po přestěhování na místní sídliště Březina se zapojil do samosprávy bytového družstva, kde byl 30 let předsedou. Působil také v místní organizaci Českého rybářského svazu. Celý život rád manuálně pracoval, dokázal si například sám naklepat a seřadit kosu a posekat i rozlehlou louku, aniž by se nějak zvláště unavil. Po odchodu do penze vypomáhal s drobnými údržbářskými pracemi jako zaměstnanec obce. Pan Ehl zkrátka neuměl zahálet.

S manželkou Annou, rozenou Gutvirtovou společně vychovali čtyři děti. Žili ve spořádaném manželství, pan Ehl vždy s úctou hovořil o své manželce, které byl vděčný za starost o rodinu a za výchovu dětí, čímž mu vytvářela příznivé podmínky pro jeho učitelskou, kulturní i veřejnou práci. Ve stáří býval nejspokojenější, když se při různých příležitostech sešla celá jeho rozvětvená rodina, která dnes čítá kromě jeho 4 dětí a jejich partnerů už 11 vnoučat, 25 pravnoučat a dokonce i jednoho praprapravnuka.

Jak sám říkal, do posledních chvil si zachoval svoji „uhlířskou víru“ o možnosti nápravy lidské společnosti, pro kterou se snažil po celý život neúnavně pracovat.

Jeho po všech stránkách plodný život se uzavřel. Odešla osobnost, o které bychom mohli vyprávět ještě dlouho a stále bychom nevyčerpali všechny kapitoly z jeho knihy života. Vzpomínky na tuto již legendární postavu v paměti jeho blízkých, přátel, žáků i kolegů ale zůstávají. Můžeme mu jen závidět, že se životem doslova prozpíval, jak sám také občas říkával. Kdo se věnoval hudbě a zpěvu, nemohl prožít nudný život.

Za všechny kolegy učitele, žáky, sboristy, přátele, představitele obce a skuhrovské občany patří panu Jaroslavu Ehlovi velký dík za vše, co během svého bohatého života vykonal. Čest jeho památce.

Jiří Nedomlel

Moje osobní vzpomínka na pana Jaroslava Ehla

Asi nebudu jediný, kdo na stránkách tohoto vydání Skuhrovského zpravodaje zavzpomíná na pana Jaroslava Ehla. Domnívám se, že jiní ocení jeho přínos pro rozvoj obce, školy, spolků atd. Dovolte mi, vážení čtenáři, se s panem Ehlem rozloučit z jiného pohledu. Pana Ehla jsem totiž poznal až v půli devadesátých let, jako asi patnáctiletý. Byl jsem členem skuhrovské pobočky Českého svazu chovatelů, a tak jsem s ním často přicházel do styku, neboť Jaroslav Ehl byl ve skuhrovském chovatelském spolku velmi aktivním příslušníkem. Co bylo ale hlavní, měl své chovatelské zázemí jen asi 100 metrů od našeho domu. Jako kluk jsem tak tam k němu často chodil, krmil s ním králíky (tedy „zajce“, jak se u nás říká), holuby a naslouchal jeho chovatelským radám, o které se se mnou rád dělil. Také jsem s ním obrazil chovatelské výstavy. Vždy vlakem ze solnického nádraží, kam jsme chodili buď pěšky, nebo jezdili na kole, na kterém pan Ehl často vezl přepravku s králíkem. Pamatuji si, jak mě vždy zaujalo, s jakou poctivostí a nezištností k chovatelství přistupoval. Měl jsem pocit, že tento svůj přístup aplikoval ve svém životě i v jiných sférách.

V pozdějších letech jsme se i několikrát bavili o světě a veřejném dění. A to jsme se, nepřekvapivě, neshodli. Pan Ehl totiž, stejně jako miliony lidí na celém světě ve 20. století, věřil utopické myšlence socialismu. Jeho víra v tuto ideu byla nezlomná. Po roce 1989 však „nepřevlékl kabát“ a stále zastával stejný názor, což mi bylo i sympatické. Věřil svému přesvědčení a myslím, že se dle něho i celoživotně choval. Vždyť kolik toho jen pro obec a okolí nezištně vykonal? Jako ředitel ZŠ, herec ochotnického spolku, člen chovatelů, ředitel rychnovského pěveckého sboru atd. Přiznám se, že jsem si jako kluk dokonce i několikrát říkal (dnes uznávám, že značně naivně), že pokud by k věci všichni přistupovali jako on, tak by možná i ten komunismus mohl fungovat. Přístup pana Jaroslava Ehla k věcem veřejným byl prostě obdivuhodný. Vždy jsem si ho velmi vážil.

Čest jeho památce.

Jirka Preclík

Vzpomínka na paní učitelku Helenu Dytrtovou

Jsou učitelé, kteří o své práci moc nemluví, svými úspěchy se nechlubí, ale každý z jejich okolí ví, že učitelskou profesi vykonávají celou svojí osobností, věnují jí veškerou energii, sílu, schopnosti i čas. Právě k takovým poctivým „děl-níkům školy“ patřila paní učitelka Helena Dytrtová, která letos ve věku 77 let zemřela.

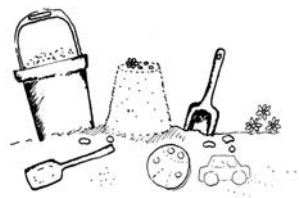
Jako češtinářka a angličtinářka měla stále na svém stole stohy sešitů, které poctivě opravovala a radovala se z každé povedené slohové práce, či bezchybného diktátu. Její žáci po letech docenují náročnost ale zároveň lidský přístup, vlídnost, důslednost i mírnost, se kterými k nim přistupovala. Jako výchovná poradkyně dovedla každému žákovi odborně pomoci při výběru povolání, její rady respektovali i rodiče žáků. Kolegové učitelé vzpomínají na její vysokou odbornost, nesmírnou houževnatost, ochotu pomoci, skromné až nenápadné vystupování a v neposlední řadě také osobitý smysl pro humor, kterým dokázala případné problémy odlehčit a vytvořit ve sborovně příjemnou atmosféru.

Za svoji učitelskou kariéru působila v ZŠ Deštné v O.h. a později v ZŠ Skuhrov n.B. V obou působištích se zapsala zlatým písmem do srdcí vděčných žáků i kolegů. Čest její památce.

Jiří Nedomlel

Kouzelné místo pod horami

Příroda se pomalu probouzí, začíná jaro a my máme konečně po dvou letech možnost si ho s dětmi naplno užít. Lesní domečky, průlezky, nerovný terén, svah, pařezy i bláto je pro děti tím nejlepším terénem pro zlepšování nejen jejich hrubé motoriky, ale i rozvoje jejich fantazie. Napomáhá nám se přiblížit přírodě, která je pro nás tím nejpřirozenějším prostředím. Naše školka se může pochlubit výjimečným školním hřištěm. Tím pokladem je náš překrásný lesopark, který nám skýtá v teplých dnech stín a v deštivém počasí velký otevřený přírodní deštník. Každý den můžeme pozorovat změny přírody, vnímat, jak voní les, jak kvete louka, jak

bublá potůček. Máme zde vybudovanou boso-
nohou stezku, hmatové budky, hmyzí domečky,
průlezky i lesní zvonkohru. V zimě se staráme
o plná bříska lesních zvířátek a veverky k nám
chodí ťukat na okýnka. V létě můžeme pozorovat
v lese ještěrky, zajíce i vzácné mloky. Čistit
přírodu od odpadků, pěstovat svou zeleninu
i starat se o svou bylinkovou spirálu je jedním
z našich každodenních úkolů. Nevěříte? Přijďte
se na nás podívat! **Den otevřených dveří se
bude konat ve středu 27. dubna od 16 hodin.**

**Zápis do naší mateřské školy proběhne ve
středu 11. května 2022 od 15:00 hodin.**

Těšíme se na Vás i Vaše malé budoucí Broučky, Berušky a Motýlky.

Všichni z MŠ Sluníčko

Malá poznámka k textu: Jako blízký soused naší mateřské školy mám nyní téměř
denně příležitost vidět, že během celého roku tráví děti každou chvilku pod
vedením svých učitelek venku v krásném prostředí ať různými hrami či pozná-
váním přírody. V parku u MŠ se často konají i akce, které jsou společné pro děti
a jejich rodiče. A nejen to. Naposledy jsem byl svědkem, jak děti společně hra-
baly listí, které pak na malých plechových kolečkách svázely na kupy. Bylo vidět,
že to dělají s chutí, se zaujetím a opravdově. Skuhrovské školce za její aktivity
tleskám.

Jiří Nedomlel

Okénko do školy

Jak rád bych začal tím, že po ústupu covidové epi-
demie a s tím spojeného celospolečenského na-
pětí je to nejhorší za námi. Bohužel není. Válka na
Ukrajíně, vyvolaná ruským agresorem, je v době
moderního technologického rozkvětu naší civili-
zace naprosto nepochopitelnou a neakceptova-

telnou záležitostí. Její ukončení je zatím v nedohlednu. S touto válkou je bohužel spojena i masivní uprchlická vlna, která se dotýká i naší republiky. To vše zřetelně signalizuje, že dobře ještě dlouho nebude. I do naší obce se v důsledku této války dostávají ukrajinští uprchlíci, v tuto dobu máme přijaté tři žáky. Moc si přejeme, aby se spolu se svými rodinami mohli vrátit do své rodné země, nebude-li to v brzké době možné, rádi jim a případně i dalším dětem umožníme vzdělávání v naší škole.

Další méně příjemnou záležitostí nejen pro naši školu je výrazný nárůst provozních nákladů, zejména pokud se týče cen elektrické energie a plynu. Z faktur, které jsme obdrželi za první tři měsíce, je vidět, že budeme muset počítat se zvýšením nákladů v řádu mnoha desítek procent.

Ani mzdový rozpočet ještě není jasný. Podobně, jako je tomu se státním rozpočtem, i my se nacházíme v tzv. rozpočtovém provizoriu. Finální podoba rozpočtu je plánována na měsíc duben. Tak uvidíme.

Financování však zajišťujeme i z jiných zdrojů. V této chvíli jsme v plném běhu našeho projektu Plujeme na jedné lodi 3 (tzv. Šablony), který potrvá do konce února 2023. V rámci tohoto projektu získaly obě naše školy téměř 800 000 Kč. Další peníze jsme obdrželi prostřednictvím Národního plánu obnovy. Zatím využíváme prostředky na doučování žáků (více než 60 000 Kč) a prevenci digitální propasti (26 000 Kč). V příštím roce 2023, ve kterém se zapojíme v souvislosti se změnou rámcového vzdělávacího programu v oblasti informatiky do další fáze NPO, získáme další nemalé prostředky na digitální učební pomůcky.

Významným partnerem pro naši školu je nadále firma Škoda Auto, díky níž jsme získali další dar ve výši takřka 160 000 Kč. Tento dar využijeme nejen na nákup pomůcek pro účely zvýšení kvality zejména technických předmětů, ale i na další vzdělávání našich pedagogů. V současnosti již probíhají dva dlouhodobé kurzy – Leadership (zapojeni jsou O. Málek a P. Čáповá) a Věda má budoucnost (zapojen je P. Pič).

Díky možnosti konečně vyučovat prezenčně jsme se vrátili k akcím a činnostem, které byly v dřívějších letech nedílnou součástí našeho školního programu. Žáci 1. – 5. ročníku absolvovali desetidenní plavecký kurz (vždy v pondělí), žáci 7. a 8. ročníku (ti s ročním zpožděním) odjeli začátkem ledna na Šerlišský Mlýn, kde se zúčastnili týdenního lyžařského výcviku (viz níže). Uskutečnila se i školní kola řady soutěží, jako je např. Mladý chemik, Matematický klokan, Biologická olympiáda nebo recitační soutěže. Žáci se zapojili do mnoha projektů – malovali

obrázky v rámci projektu Cyklomapa dětem, absolvovali další část projektu IKAP II – Angličtina (pro žáky 9. ročníku), osvojovali si základy energetické gramotnosti, zúčastnili se besedy o jaderné energii a rovněž besedy s panem Jiřím Preclíkem o současné situaci na Ukrajině.

Naši žáci budou také testováni – na začátku dubna naši osmáci v oblasti informační a počítačové gramotnosti (mezinárodní projekt ICILS 2023) a v květnu pátáci a devátáci ze znalostí českého jazyka a matematiky. Obě testování realizuje škola ve spolupráci s Českou školní inspekcí.

Znalosti matematiky a českého jazyka budou prokazovat žáci 9. ročníku také v měsíci dubnu, a to při přijímacích zkouškách na střední školy. Doufáme, že se co nejvíce z nich dostane na školy, na které pomýšlejí.

Devátáky rovněž nemůžeme připravit o zkušenost předvést svoje znalosti a dovednosti při prezentacích jejich závěrečných prací. Tyto prezentace byly po dobu minulých dvou let utlumeny, a tak se na ně všichni začátkem června těšíme.

Zápis do 1. ročníku pro školní rok 2022/2023 se konal 6. 4. 2022 od 13 hodin. Pro příští školní rok počítáme s nástupem cca 20 prvňáčků, třídní učitelkou bude Mgr. Věra Rygrová. Dne 1. 6. 2022 se uskuteční 2. kolo zápisu, tentokrát pro děti z Ukrajiny.

Tradiční jarní sběr papíru se koná v úterý 26. 4. a ve středu 27. 4. 2023 v areálu základní školy. Sbíráme papír tříděný (noviny, časopisy, letáky) a netříděný (kartony).

V prosinci 2021 byli zvoleni popř. jmenováni noví či staronoví členové školské rady na další tříleté období. Za rodičovskou veřejnost je to pan Martin Šabata (nový předseda školské rady) a paní Soňa Vlasáková, za pedagogy p. Iveta Vašátková a pan Daniel Vacek, zřizovatele zastupují paní Zuzana Hanušová a paní Dana Bártová.

Každého čtvrt roku se zde opakuji, ale opět musím vyslovit poděkování našemu zřizovateli, obci Skuhrov nad Bělou, za stálou a pevnou podporu (finanční, materiální i psychologickou) obou našich škol. Děkujeme.

Vážení spoluobčané, čtenáři těchto řádků, za sebe i celý kolektiv pracovníků ZŠ a MŠ Skuhrov nad Bělou Vám přeji příjemné prožití velikonočních svátků, pěkné jarní počasí a pokud možno klid a pohodu.

A ať ta hrozná válka již skončí!

Mgr. Oldřich Málek, ředitel školy

Lyžařské výcvikové kurzy

Hned na začátku letošního roku se uskutečnily dva lyžařské kurzy. Kurzu 8. ročníku se zúčastnilo 21 žáků (7 žáků bylo omluveno). Výcvik byl veden instruktory z řad pedagogů školy (Mgr. Petr Píč a Mgr. Lenka Hepnarová) za pomoci asistentky učitele (Helena Beková). Odjezd byl stanoven na pondělí 3.1.2021 od školy autobusem firmy BASPO. Ubytování jsme byli v hotelu Šerlišský Mlýn, který se nachází přibližně 150 m od vleku. Skiareál leží v nadmořské výšce 936 m n.m., což je z hlediska stálosti sněhové pokrývky velmi výhodné. Byli jsme spokojeni s modernizovaným vybavením hotelu, vynikající kvalitou a prakticky neomezeným množstvím jídla. Na hotelu nám také po celou dobu pobytu umožnili využívat společenskou místnost a jednu místnost na sušení vlhkého oblečení.

Výcvikové části se zúčastnila 2 družstva lyžařů (začátečníci, pokročilí). Začátečníci svoje první lyžařské zkušenosti získávali na krátkém kopci u provazového vleku vedle hlavní sjezdovky. U nich je vždy vidět nejrychlejší pokrok. Již druhý den se někteří šikovnější začátečníci připojili ke zdatnějším spolužákům, kteří od prvního dne lyžovali na hlavní sjezdovce. Kromě jednoho žáka zvládli všichni účastníci kurzu závěrečný závod v obřím slalomu. Výcvik byl doplněn přednáškami o mazání lyží, práci Horské služby, kterou přednesl profesionální člen HS pan Mgr. Jan Hepnar, který přivedl i svého záchranářského psa. Čtvrtek měly děti zpestřený prodlouženým večerním společenským programem. Nemocnost a zranění se nám na štěstí vyhýbaly.

Žáci si společný týden na horách určitě hezky užili. Nejen sportovní náplň, ale také společný volný čas při poledním klidu a večerní zábavě. Za celý týden jsme nemuseli řešit žádná vážnější porušení kázně. Také jsme dostali od obsluhy vleku ústní pochvalu za příkladné chování dětí.

Děkujeme kolegyním Mgr. Zuzaně Šabatové a Mgr. Lence Hepnarové za odpovědnou a aktivní práci a profesionální metodickou přípravu.

Žáci 7. ročníku odjeli na výcvik v pondělí 10.1. 2021 od školy autobusem Baspo, Přibližně polovina žáků měla své vybavení, druhá půlka využila lyžařský materiál ze školního skladu. Ubytování jsme byli na chatě Šerlišský Mlýn, kde hned za chalupou začíná upravená běžecká trať. Teď velice výhodná lokalita.

Vstřícnost majitelky, kvalita a množství jídla byly na velmi dobré úrovni.

Kromě jednoho žáka zvládli všichni účastníci kurzu i slalomový závod. K výcviku jsme využívali v obou družstvech i nové metodické pomůcky pro upevnění správných nácviků - žížaly a volanty.

Běžecký výcvik jsme pořádali jedno dopoledne pro 13 zúčastněných žáků. Část teorie probíhala přímo na kopci při výuce, část byla probrána po návratu při hodině výchovy ke zdraví, kde jsme si pustili instruktážní videa o servisu lyží. Bezpečnost na horách, první pomoc a typy lyží – tato témata probral Mgr. Jan Pochobradský na přednášce přímo na Horské službě v Deštném v Orlických horách. Naštěstí jsme nezaznamenali žádná větší zranění. Vyskytly se pouze mírné žaludeční problémy či nepatrná naražení. Všichni žáci příkladně spolupracovali, plnili úkoly a večer aktivně hráli různé společenské hry.

Letošní náplň kurzu se nám podařilo splnit, měli jsme velké štěstí na počasí (až na poslední dva dny v mlze), sněhu bylo dostatek. Námi stanovené cíle byly splněny. Všichni žáci zvládli jízdu na velkém vleku a bezpečně sjeli celou sjezdovku.

Petra Čáповá a Petr Píč, vedoucí instruktoři kurzů

Cyklomapa dětem – výtvarná soutěž

Během ledna a února jsme výtvarné výchovy věnovali zachycení turisticky významných míst ve Skuhrově a v Kvasinách. Z obrázků budou vybrány ty, které se stanou ilustracemi v projektu Cyklomapa dětem.

Kreslili jsme a malovali rybník a školu v Kvasinách, splav na řece Bělé a automobil Škoda Voiturette A. Mnoho z těchto obrázků je v současnosti vystavených v Obecní knihovně v Kvasinách.

Ze skuhrovských turisticky významných bodů jsme zvolili rybník Debřece, památnou lípu, kostel a rozhlednu.

A jak se dětem od mateřské školy po devátou třídu podařilo tato místa namalovat či nakreslit? Dle očekávání velmi zdařile. Jelikož pro potřeby cyklomapy bude vybráno jen několik málo prací, rozhodli jsme se uspořádat výstavu, kde si budete moci prohlédnout, jak děti vidí Skuhrov a Kvasiny. Bude se konat od června 2023 v obecní výstavní síni.

Iveta Vašátková

Kurz plavání 1. – 5. ročník

Kurz plavání proběhl v letošním školním roce od 13.12.2021 do 28. 2. 2022. Z celkového počtu 97 žáků 1. stupně výcvik absolvovalo 94 dětí. Tři žáci byli omluveni ze zdravotních důvodů. Kurz plavání obsahoval 10 lekcí po 90 minutách. Žáci byli rozděleni do družstev podle plaveckých dovedností. Začátečníci se seznámili s vodou a pohybem v ní s použitím nadlehčovacích plaveckých pomůcek. Ti zdatnější se zdokonalovali v jednotlivých plaveckých stylech – prsa, kraul a znak. Dále se potápěli, plavali pod vodou, soutěžili a hráli různé vodní hry.

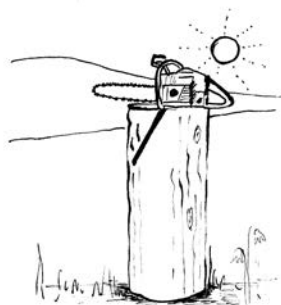
V druhé polovině lekce se chodili prohřát do páry. V předposlední lekci byli žáci testováni v plavání na čas a vytrvalost. Během kurzu se děti svezly třikrát na tobogánu. Kromě něho je bavila i divoká řeka, vířivka a mladší děti i brouzda-liště. Výuka plavání byla u dětí velmi oblíbená a vždy se na ni moc těšily.

Plavání je velmi důležitá dovednost, která by se měla pro každého stát samozřejmostí.

Lenka Hepnarová

Pozvánka na 7. ročník Řezbářského sympozia 2022

Ve svých kalendářích si červeně označte termíny 3.7. – 5.7.2022, kdy se na skuhrovském hradě uskuteční další setkání mistrů s motorovou pilou. Tématem letošního sympozia budou zvířátka, která po svém dokončení budou instalována v areálu místní mateřské školy Sluníčko. Děti tak budou mít možnost radovat se z pěti dřevěných plastik rozmístěných v přírodním prostředí bývalého parku.

Základní program celého sympozia bude obdobný jako v minulých letech. Tedy dva speedcarvingy s následnou dražbou, snímání na velkoplošnou obrazovku, stánky s řemeslnickou tematikou, doprovodný program pro děti i občerstvení. Oživením bude letos stanoviště potulného tesaře Ondry Protivy, který bude před očima diváků zpracovávat přírodní rozeklaný kmen na zvonici do Brocné. Novinkou bude „ohňová neděle“, kdy bude k vidění odlévání zvonu mistrem zvonařem Šedou. Tato aktivita bude pro návštěvníky jistě velice atraktivní. Kromě toho zde předvedou své umění také dva kováři a závěr tohoto dne by měl patřit velké ohňové show. Jak je vidět, Přátelé Hradu Skuhrov nezhálejí a stále vymýšlejí, jak stálé i nové návštěvníky na akci přilákat a jak je také pobavit. Tak tedy začátkem července je sraz na hradě!

Přátelé Hradu Skuhrov

Zima v Brocné

Nový rok 2022 jsme v Brocné zahájili půlnočním přípitkem a novoročním ohňostrojem u hospody. Popřáli jsme si mnoho zdraví a rok konečně bez covidu, ale v té době jsme netušili, že nás všechny dostihne ještě něco horšího a to válka na Ukrajině.

Dne 15. 1. proběhla výroční schůze SDH, na které jsme odhlasovali vytvoření obecního znaku a výrobu slavnostního praporu SDH Brocná ke 145. výročí založení sboru, které budeme oslavovat příští rok na jaře okrskovou soutěží na hřišti. V sobotu 19. 2. jsme uspořádali maškarní ples pro dospělé, kterého se zúčastnilo 55 masek, všichni se dobře bavili. K občerstvení se podávala obložená topinka

s pikantní masovou směsí a talíř s domácí tlačenkou a paštikou. Všichni si zábavu moc užili, tančilo se a soutěžilo až do brzkého rána. Následující sobotu 26. 2. proběhla výroční schůze 16. okrsku Solnicko, které se zúčastnili téměř všichni zástupci z každého sboru našeho okrsku. Pro 35 hasičů jsme připravili občerstvení a na schůzi jsme zhodnotili činnost za poslední dva roky a naplánovali činnost na letošní rok.

Od února se místní hasičky pustily každý čtvrtek večer do cvičení jógy na sále v hospodě. Doufám, že jim cvičební nasazení dlouho vydrží a bude je bavit.

Přeji všem pokud možno krásné velikonoční svátky a snad brzký konec války na Ukrajině. Hlavně hodně zdraví a krásné jaro.

Martin Šabata

Skuhrov a okolí pomáhá ukrajinským uprchlíkům

Chci touto formou poděkovat všem, kteří přispěli do sbírky na pomoc ukrajinským uprchlíkům. Na besedě dne 27. února ve Skuhrově bylo vybráno 21.490,- Kč. Poté ještě přispěli další občané Skuhrova, Solnice a okolí částkou 26.510,- Kč. Celkově tedy bylo ve Skuhrově vybráno **48 000,- Kč**. Původně jsem zamýšlel tyto peníze vyměnit za hřivny a na Ukrajině je předat některé z matek, které musely uprchnout z východu země před válkou. Nakonec jsem na základě rad kolegů vyhodnotil jako lepší variantu nákup potravin a hygienických potřeb pro ukrajinské uprchlíky a jejich přímou dodávku na místo potřeby. Za vybranou částku jsem tedy výše zmíněné zakoupil na Slovensku a převezl do Zakarpátí (dřívější část Československa – Podkarpatská Rus) do obce Koločava (známé dějiště románu Ivana Obrachtů „Nikola Šuhaj Loupežník“), kde bylo vše dne 29. března za přítomnosti starosty Koločavy předáno majitelce místní restaurace a ubytovny „Četnická stanice“ pí Natálce, která poskytuje zdarma útočiště a stravování přibližně 70 matkám s dětmi. Pro představu: v obci Koločava je 8000 stálých obyvatel a přitom poskytl útočiště 3000 uprchlíků.

Vybrané peníze postačily rovněž na nákup dvou ledniček a dvou praček, které byly urgentně potřeba v Užhorodu v místních školách, kde jsou uprchlíci ubytováni (jak sardinky) ve třídách a tělocvičnách. K předání došlo ve škole č. 6 města Užhorod dne 30. 3. 2022 za přítomnosti zástupce předsedy Oblastní rady Zakarpatské oblasti (obdoba našeho hejtmana), který všem Skuhrovákům a přespolním na dálku poděkoval. Finanční pomoc ze Skuhrova a okolí tak byla přímo přetransformována do konkrétní pomoci ukrajinským uprchlíkům, kteří museli opustit své domovy před válkou. Pro srovnání: do Zakarpatské oblasti Ukrajiny, kde normálně žije 1,2 mil. lidí, přišlo z jiných částí země 400 000 uprchlíků, většinou matek s dětmi. Každé volné místo (hotely, pensiony, ubytovny, školní třídy a tělocvičny atd.) je tak využito pro ubytování těchto lidí.

Pro ověření mám samozřejmě uschovány všechny účty. Informace o předání pomoci lze též dohledat na FB Velvyslanectví ČR na Ukrajině (Czech Embassy in Ukraine).

Děkuji všem, kteří přispěli.

Jirka Preclík

Orlický maratón 2022

S roční odmlkou se o prvním únorovém víkendu vrátili do Orlických hor příznivci běžeckého lyžování a dálkových běhů zvlášť. O víkendu 5. a 6. února zde pořádal oddíl WIKOV SKI Skuhrov nad Bělou již 38. ročník ORLICKÉHO MARATONU, který je součástí českého seriálu dálkových běhů - SKITOUR. Přípravy na závod byly letos náročné jak po organizační stránce, tak i příprava tratí dala organizátorům pořádně zabrat. Většina závodníků se přihlašovala na závod na poslední chvíli, protože nevěděli, budou-li se moci závodu zúčastnit, zda ne onemocní, nebo nebudou zařazeni do karantény. A tak byl počet závodníků až do startu nejistý. Proto bylo problematické odhadnout počet porcí občerstvení, množství čaje atd. Dalším velkým problémem byl nedostatek členů oddílu, kteří také těsně před závodem odpadali z důvodu onemocnění nebo karantény. Počasí pro přípravu tratí bylo dosti rozmanité a problematické. Výhodou byl dostatek sněhu. Téměř každý den před závodem chumelilo. Sněhu přibývalo, ale

velké komplikace způsoboval silný vítr, který lámal stromy na tratích jak párátko a bylo náročné je odstraňovat. Z těchto důvodů došlo k zásadní změně trati. Místo jedné 40 km trasy se závodilo na 20 km okruhu, který se jel dvakrát. Využilo se tratí v běžeckém areálu, na loukách a spodní části hor směrem k Sedloňovu, nejelo se na hřebeny. Nakonec se vše zvládlo a na start závodů se během víkendu postavilo okolo 500 závodníků.

V sobotu v 9.00 hodin odstartoval závod volnou technikou na 20 km. Vítězem z celkového počtu 122 závodníků stal Adam Matouš. Domácí závodníci se neztratili: 3. Marek Vašátko, 5. Josef Šabata.

Velmi oblíbeného vloženého závodu dětí se zúčastnilo 95 závodníků. Stupně vítězů většiny kategorií obsadili členové pořadajícího oddílu Wikov-SKI Skuhrov. Počasí i sněhové podmínky byly v sobotu velmi příznivé. Avšak v neděli byl závod od rána doprovázen hustým sněžením. Ve stopách byl napadán čerstvý, mokrý sníh a bylo velmi těžké zvolit správnou mázu. I když rolba vyjela těsně před startem závodu, na mnoha místech byla stejně stopa zapadaná. Přesto se na start nedělních závodů (10 km, 20 km a hlavního závodu na 40 km klasicky) postavilo 270 závodníků, mužů i žen. Vítězem hlavního závodu na 40 km se stal Václav Sedláček před bývalým členem našeho oddílu Pavlem Janečkem. Ten vedl i po následné Jizerské padesátce celou lyžařskou SKI Tour. Na 20 km trati si vedli velmi dobře i další bývalí členové oddílu: Josef Šabata obsadil 3. místo a Adam Stempel dojel na místě čtvrtém.

Přes spoustu problémů byly nakonec závody velmi dobře hodnoceny jak závodníky tak i organizátory. Převládala dobrá nálada a spokojenost. V neděli byl i bohatý doprovodný program zvláště pro děti.

Srdečně zveme na příští 39. ročník, který se opět pojede první víkend v únoru. Doufejme, že Orlický maraton v roce 2023 proběhne již bez podobných problémů a opatření jako letos.

Děkujeme všem, kteří se zasloužili o zdařilý průběh závodů, i všem sponzorům. Dík patří i panu starostovi Milanu Bártovi, který přijel po oba dva dny předat medaile vítězům a i jinak běžecké lyžování podporuje.

Za Wikov SKI-Skuhrov M. Šabatová

Zemědělci z Debřec

Na internetových stránkách byla před časem uvedena zajímavá reportáž Šárky Gorgoňové, tiskové referentky ASZ, o zemědělské rodině z Debřec. Se souhlasem pana Jaroslava Piskory text předkládáme našim čtenářům:

Na statku v Debřecích, části obce Skuhrov nad Bělou, hospodaří rod Piskorů od roku 1786. Tehdy karmelitáni, kterým patřilo kvasinské panství a tedy i panské dvory v Debřecích, v předtuše zrušení řádu rozdali nebo odprodali část svého majetku. Panské dvory tak byly rozděleny mezi jednotlivé usedlíky, každý z nich mezi čtyři rodiny. Dnes se tu, stále za vydatné pomoci svého otce, věnují sedlačině bratři Jaroslav a Miloš. Jejich dědeček a otec zde před kolektivizací chovali koně a krávy, ke statku tehdy patřilo 12 hektarů. Přejít k socialistickému zemědělství nebyl ani zde bezbolestný, ale na rozdíl od sousední Lukavice, kde se sedláci vstupu do JZD hromadně vzepřeli a téměř celá obec byla vystěhována, mohla rodina na statku zůstat. V devadesátých letech zde soukromé hospodaření obnovil pan Piskora starší, synové mu vždy vypomáhali při zaměštnání, nejmladší ještě studoval. Hned od počátku se dařilo pronajímat a později i kupovat další pozemky až na současných 200 hektarů (z toho 45 vlastních). „Většinu tvoří orná půda, pouze asi 30 ha louky a pastviny částečně spadající do oblasti LFA. Bonita je zde zhruba 8 Kč/m², nájem se pohybuje okolo 2.500 Kč/ha,

prodejní cena se drží na 100 tisíc/ha. Moc šancí na získání další půdy ale již není, nepomohou ani církevní restituce, neboť v naší oblasti jsou jen malé farnosti," vysvětluje Jaroslav Piskora.

Kromě obilovin a řepky produkuje farma i mák a travní semeno. Část produkce (asi 300 tun) skladují Piskorovi na farmě, část u kolegy a řepku pak přímo v síle žamberecké firmy Bor, se kterou již několik let spokojeně obchodují. „V budoucnu ale máme určitě v úmyslu vystavět na farmě novou skladovací halu, rádi bychom pro tyto účely využili dotaci z Programu rozvoje venkova," plánuje pan Piskora. Od počátku zemědělského podnikání byla farma zaměřena i na živočišnou výrobu, a to chov mléčného skotu, konkrétně červených strak. Mléko se dařilo za slušnou cenu prodávat prostřednictvím Mlékařského družstva Opočno, tehdy se již provozu farmy naplno věnoval nejmladší syn Piskorových – Pavel. Práce ho nesmírně bavila, vymýšlel i další aktivity a měl velkou radost, když se farmu podařilo zase o trochu více zvelebit. Pak však přišla zákeřná nemoc a mladý sedlák ve věku 33 let zemřel. Rodina stála před rozhodnutím, jak dál. Hospodaření se tedy nyní, stejně jako v jeho počátcích, věnují oba starší bratři při zaměstnání. Mléčný skot nahradil hlavně z časových důvodů masný. Stádo o zhruba třiceti kusech skotu má uzavřený oběh, býčci se vykrmují do 21 měsíců. Dodáváni jsou na jatka Toro Hlavečnick. „Pokud to jen trochu půjde, i nadále bychom rádi hospodaření zvládali při zaměstnání.

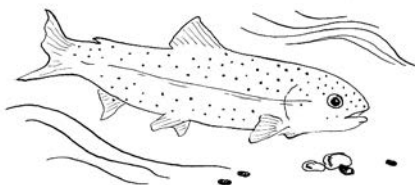
A budoucnost? Roste nám další generace se selskými geny, které se již znatelně projevují. Nemáme proto strach, že by rod Piskorů na debřeckém statku nepokračoval," shodují se bratři.

Podle údajů z internetu zpracoval **Jiří Nedomlel**

Ze vzpomínek pana Ladislava Šulce

Tentokrát se staneme svědky marné snahy bratrů Šulcových o grandiózní úlovek.

Jednou jsme s bratrem Zdeňkem ukuli tajný plán vydat se někdy do starých opuštěných chalup na horách, který se později také uskutečnil. Všechno bylo samozřejmě přísně tajné, ani Standa nesměl nic vědět,

aby neprozradil něco našim. Tím by byl předem všemu konec. Vybaveni různým loupežnickým nářadím vydali jsme se v ranních hodinách jedné letní neděle na cestu. Konečným cílem bylo Luisino údolí nazývané krátce „Lujztál“, až nahoře, pod Velkou Deštnou. Samozřejmě se zastávkou, pokud bychom potkali cestou něco zajímavého. Na „Lujztále“ bylo asi pět chalup a hájenka. Ta jediná byla obydlená. Scházíme lesem do údolí a míříme kolem řeky k bílému mostu. Klidné voňavé ráno s blankytnou oblohou předznamenávalo pěkný prázdninový den. Hlavy máme plné představ. Probíráme cestou různé možnosti, jak postupovat, když se nám nebude dařit dostat se bez zjevného násilí do vytipovaných objektů. najednou jsem uprostřed kroku zkameněl. Pod námi, snad deset či patnáct metrů na široké mělčině řeky, ve které se zrcadlilo slunce, probleskující mohutnými větvemi listnáčů, rozprostřenými nad vodou, stál proti proudu obrovský pstruh. Bylo jich tam narovnáno vedle sebe víc, několik z nich mělo určitě míru, ale v porovnání s tímto kolosem vypadali jako jeho vnoučata. Nikdy předtím neviděl něco podobného ani Zdeněk ani já. Tohle místo pod Hartmančinou loukou, která už v mírné zatáčce probleskovala, jsme důvěrně znali. Protější břeh byl zčásti regulován starým kamenným tarasem, patřícím ke zbytkům Šmídáčkova mlýna. Široce roztažená mělčina měla jakoby hranu přirozeného splávku, pod kterou se voda propadala do mohutné hlubáně s obrovskými vodou ohlazenými balvany. Tam někde měl sídlo tenhle dravec, kterému jistě padlo denně za potravu několik jeho druhů.

Zdeněk zaregistroval můj pohyb a okamžitě upřel pohled stejným směrem. Probleskla nám hlavou oběma stejná myšlenka. Najít co nejrychleji způsob, jakým se zmocnit tohohle oběda pro celou rodinu, dokud se neodebere do svého úkrytu, kde na něho nikdo nemá. Nakonec dohodnuto. Zdeněk sejde opatrně co nejbližší k řece, a až bude na dostřel, mrští po něm malou sekerku z našeho vybavení ve snaze se, pochopitelně trefit. Mým úkolem bylo sledovat celou akci z cesty tak, abych měl přehled, kam se uschová, kdyby byl Zdeňkem vyrušen, anebo kdyby ho nezasáhl. Šance byla pramalá, ale zkusit se to muselo. Nekonečné vteřiny napětí ukončilo mohutné cáknutí tomahavku do vody. Samozřejmě, že se netrefil. Vyděsil však milého pstruha natolik, že nezahnul domů do tůně, ale tam, kam to měl nejbližší, a to do jedné spáry kamenného tarasu. Potvrdilo se, že zvolená taktika byla správná. Já s očima upřenýma svrchu na řeku jsem měl dokonalý přehled. Teď jen přesně si pamatovat místo jeho úkrytu. Nasměřoval jsem brášku na tu správnou spáru mezi kameny. Ten chlapík tam skutečně byl zapasovaný jako klín, ale až příliš hluboko. Zdeňka jenom

šimrala zadní ploutev o špičky prstů. Přikvačil jsem rychle na pomoc. Měl jsem ruku přece jen útlejší, a dostal se tedy dál. Byl to zvláštní pocit držet plnou dlaní jeho zadní kormidlo, tlusté snad půl centimetru. Po marných pokusech zachytit kluzký ocas mi zbyla jediná možnost, které jsem po drahé chvíli také využil. Prořezat nehty blánu zadní ploutve, provléci ji ukazováček, uzavřít ho pevně do dlaně a táhnout. Byli jsme dohodnutí, že ho vyhodím za tu zeď bývalého náhonu, kde čekal brácha s tou sekerkou. Zpočátku to šlo docela dobře až do doby, kdy díru mezi kameny opustila hlava toho tvora. Ve vodě dostal rozhled a sílu. Mrštil sebou náhle takovou silou, kterou jsem neočekával, a byl vmžiku ve více než metrové tůni pod balvany. Kdyby se ryba uměla smát a bylo to z vody slyšet ven, asi bychom se něco dověděli...

Dvě výročí učitele a výtvarníka

V letošním roce uplyne 95 let od narození a 10 let od úmrtí pana Josefa Martince, dlouholetého učitele skuhrovské základní školy. Do srdcí svých žáků se zapsal svým zaujetím pro výtvarné umění, pro které je dokázal také získávat.

Rodák z osady Hradisko u Tutlek vystudoval Gymnázium v Kostelci nad Orlicí, kde rychle rozpoznali jeho výtvarné schopnosti a doporučili jej k dalšímu studiu. Tím byla Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, kde studoval u profesorů Cyrila Boudy a Karla Lidického, skutečných mistrů svých oborů. Vystudoval zde výtvarné umění a pedagogiku a v září 1956 nastoupil jako učitel do skuhrovské základní školy, kde učil kromě výtvarné výchovy také zeměpis a matematiku. Od roku 1959 zastával funkci zástupce ředitele a ve Skuhrově působil po celou svoji učitelskou kariéru. Uspořádal zde také několik výstav svých děl. Řada jeho žáků pokračovala v hlubším zájmu o výtvarné umění na rychnovské Základní umělecké škole, kde od r. 1961 také vyučoval.

Náměty pro svá díla čerpal především z podhůří Orlických hor a z přírody, kterou bezmezně miloval. Skuhrov a okolí mu také velice učarovaly, a proto zdejší krajinu rád zpodobňoval v mnoha svých obrazech ať už temperami, uhlem, olejovými barvami či pastely. Příležitostně se zabýval i grafikou. Jeho způsobem vyjádření a zachycení tradičních motivů krajiny byla převážně výtvarná zkratka.

Rychlými tahy štětce je řada momentů na obraze spíše jen naznačena, což je pro jeho díla velice typické. Byl členem Unie výtvarných umělců v Hradci Králové.

Pro jeho osobitou výuku, moudrost, zkušenost a pracovitost se zapsal do paměti žáků i kolegů jako osobnost, na kterou se nezapomíná a v dobrém vzpomíná. Pan učitel Josef Martinec se narodil 8.3.1927 a zemřel 28.4.2012.

Zpracoval *Jiří Nedomlel*

Přepadení na Biskupské cestě

Přinášíme vám případ, který se stal v roce 1934 u Skuhrova nad Bělou na Biskupské cestě. Bylo o něm psáno v rubrice Denní kronika novin Posel z Podhoří, který vycházel v Rychnově nad Kněžnou. První část byla publikována dne 25. srpna 1934 (roč. 48, čís. 34, str. 3) a druhá pak dne 8. září 1934 (roč. 48, čís. 36, str. 3). Níže si můžete přečíst doslovně opsaný text. K tisku připravil Josef Kučera.

Zákeřné přepadení a uloupení poštovních peněz.

Když včera, v pátek po poledni vezl Alois Volf na svém vozíku poštu ze Solnice do V. Uhřínova, jak denně činívá, byl na Biskupské cestě za Skuhrovem n. B. zákeřně přepaden jakýmsi mladíkem, který se na něho vrhl zezadu. Chtěl Volfa zastřelit, ale když mu selhal revolver, použil boxeru a ranou do hlavy starého postilionu omráčil. Útočník odcizil pak větší poštovní zásilku peněz a prchl. Volf byl v bezvědomí nalezen náhodnými chodci a dopraven do zdejší nemocnice. Když se probral, řekl, že mladíka zná, neboť se s ním již několikrát svezl. Podle jeho popisu je dopadení útočníka jen otázkou času.

Tajemství Volfova přepadení odhaleno a pachatelé usvědčeni.

Jak jsme před 14 dny sdělili, byl na cestě ze Skuhrova n. B. k Velkému Uhřínovu zákeřně přepaden 62 letý poštovní vozká Alois Volf, který denně touto cestou dopravoval poštu ze Solnice do odlehlých horských končin. Pachatel zasadil nejprve Volfovi ránu do týla a jakmile se napadený obrátil, byl útočníkem udeřen do obličeje, takže ztratil vědomí. Poštovní zásilka, která obsahovala 15.000 Kč na výplatu, byla odcizena. Při výslechu ve zdejší nemocnici, kam byl těžce zraněný

Volf dopraven, udal přesný popis útočníka. Podle něho hned druhého dne našlo četnictvo 41 letého Jiřího Durchánka z Německé Rybné. Nebylo však proti němu přímých důkazů, a proto byl propuštěn. Durchánek pracoval na silniční stavbě u Uhřínova a byl v podezření jako několik z dělníků, kteří věděli, že Volf přiváží v pátek peníze na výplatu. Zatím však četnictvo nevzdalo se pátrání a znovu zjišťovalo závažné věci na místě činu. Čtvrtý den našlo konečně pohřešovaný pytel, sice rozříznutý, ale s celým nepoškozeným obsahem. Poněvadž ta místa byla již dříve dobře prohledána, uhodne každý, že ten pytel musel tam někdo dát později. Četnictvo proto však již vědělo, že je na pravé stopě a že dosud skrytý pachatel tímto způsobem vrátil kořist, aby bylo upuštěno od jeho pronásledování. Pak vyslyšali Durchánkova bratra Karla majitele kolařské dílny v Doudlebách n. Orł., na něhož se hodil také popis útočníka. Po několikadenním křížovém výsledku K. Durchánek do toho šeredně zapletl i bratra Jiřího a jeho konfrontace s Volfem podezření výmluvně potvrdila. Oba byli zatčeni a dopraveni do vyšetřovací vazby u krajského soudu v Hradci Králové.

Ze Svinné do Jižní Ameriky

Po návratu z dobrodružství v Peru jsem v La Pazu sbalila zbytek věcí a vyrazila za Honzou do národního parku Sajama (čtěte Sachama). Mokrá až na kost jsem večer doťapala několik posledních kiláků do vesničky Sajama, odkud vychází všechny treky. Nikdo tam o Honzovi nevěděl. V krámku jsem si dala horkou polévku a rozestlala si pod nějakým přístřeškem. Vítr se otáčí do všech stran a mě neuchránila ani krosna, ani čepice a teplý spacák.

Ráno mi je nějak divně. Dojdu si na čaj z koky. Konečně jeden chlapík mi oznamuje, že Honza je u horkých pramenů, cca hodinu a půl směrem do hor. Opravdu se tam shledáme. Už mi ale odpoledne je opravdu bídne. V noci vzbudím štracháním Honzu a už jen šeptám: „Je to v háji. Mám zimnici a krk v jednom ohni. Takhle u mě vypadá angína.“ Nejenže krk je celý červený, ale začínají pěkně nabíhat i bílé čepy. Ráno Honza propočítá znovu trasy našeho Condoririho treku. Bylo mi oznámeno, že budu dneska ležet, že se to dá ujit za méně dní. Buď se druhý den vrátím do Sajamy nebo půjdu s ním. Sám vyrazil ten den na okolní vrcholky. Přeci si nenechám ujít pětitisícovky! Na Sajamu jsem se neskutečně těšila. Zahájila jsem agresivní a drastickou léčbu. Opakovala jsem si svoji man-

tru: Síla vůle a mysli, síla mysli a vůle. Zimnice přešla v horečky. Různé virózy jsem už ve stanu zažila. A řeknu vám, je to někdy nechutné, když se máte potit do spacáku, na převlečení máte jen jedno triko s dlouhým rukávem, mikinu, jedny kalhoty a podvlíkačky. Chtělo by to něco na vykloktání. Obyčejně používám slivovici. Nám ale alkohol došel v Peru. Máme jen jodisol. Kloktali jste někdy, byť naředěnou, tuto hnědou tekutinu? Jako když olizujete nemocniční stěny. Do večera se mi po tvrdém spánku a mnou naordinovaných práscích ulevilo. A ráno ejhle, už můžu i mluvit, cítila jsem ale zvýšenou teplotu. Rozhodnutí bylo jasné, jdu s Honzou. Na cestě jsem vypotila zbytek toho nešvaru. Příroda je mocná čarodějka. V takovém terénu by byl každý zdravý natotata.

Po treku byl v plánu třídenní výstup na nejvyšší horu Bolívie, Sajamu (6542 m.n.m.). Druhý den jsme se dohrabali do naplánované výšky 5700 m.n.m. Hekala jsem, kvůli mně výstup trval déle. Už se mi ale tolik nemotá hlava a nepolykám krev. I když s cepínem a mačkami, měla jsem místy na stěnách opravdu strach. Zkusila jsem si zase prvky horolezení. Rozdělalí jsme na hoře stan a já byla „happy jak dva grepy“. Výstup na úplný vrchol jsem ale neplánovala. Sen jsem si už dávno splnila, když jsem vylezla několik pětistícovek. Ráno jsem vstala, obula mačky a návlčky, vzala cepín a vyrazila jen pár metrů nad stan, fotila a užívala si ledového větru, sněhu a ledu. Asi se už na žádnou šestku nedostanu. Ale bez toho se ale dá žít. Naučila jsem se po technické stránce hodně, zažila zase trochu jiný terén a byla na nejvyšší hoře Bolívie (i když ne na samotném vrcholu).

I to se počítá. Nebo já si to počítám.

Závěrem něco z mých technických znalostí ledovců. Na cestě zpátky z vrcholu byl ten den docela měkký sníh. I tak jsem místy měla obavy, vždy mi trvá chvíli, než si najdu rytmus, abych se pěkně tzv. klouzala s mačkami přes paty. Už to pěkně jede. Najednou mě překvapí místo měkkého sněhu led a já svištím dolů. Duchapřítomně zabodávám cepín a druhou rukou hůl, která zajede až po rukojeť. Rychle se přitáhnu, nahnú na led a stabilizuji se mačkami. Dobrý, chci vyndat

hůl, ovšem její dolní půlka zůstala někde v ledu! Podotýkám, že se jednalo o tu druhou, nepoškozenou hůl (s tou první se mi totéž stalo na treku před měsícem v Lambate, jen uvízla v močálech). Velmi hlasitě jsem zaúpěla. Honza, už o pár desítek metrů níž: „Co se stalo, Petko?“ Já: „Zase se mi urvala hůl, zůstala v ledu!“ Honza: „Vidíš ji?“ „Ne, je hrozně hluboko pod ledem a sněhem.“ „To se mi nelíbí. Byl bych rád, kdybys tam odsud vypadla. Může tam být průrva!“ Já vytočeně: „Bez hole neodejdu!“ Pořádně jsem se zabodla mačkami do ledu, opřela jsem se o bok a započala vysvobozovat hůl cepínem. Honza: „Taky bych byl rád, kdyby sis k tomu alespoň lehla.“ Zbláznil se? Já chápu, rozvržení hmotnosti celého těla... Ale já opravdu nevím, jak ležet na břiše s krosnou na zádech na ledovci, zavěšena jen pomocí maček, v jedné ruce držet zbytek hole a druhou rukou se snažit hrabat cepínem díru do sněhu. To je v kapitolách pro pokročilé, já se považuji při práci s cepínem za úplného začátečníka. Držím se svého postupu. Hrabu a hrabu. Musím udělat opravdu jámu, ta nešťastnice nechce, zatraceně, ven, je sakra hluboko. Konečně ji z ledu vytáhnu! A zjišťuji, že má možná Honza s tou trhlinou pravdu. Rychle pryč. Pustím se zase do svého klouzání.

Byly to pekelné dny. Občas jsme zmokli, padaly i kroupy. Nikde ani živáčka. Narazili jsme během treku na gejzíry a horké prameny, kde jsme se vycachtali. A oslavili jsme Honzovy narozeniny výstupem na hory a pivem. Stopli jsme kamioňáka, užili jsme nejdříve velké švandy, pak nás smích přešel. Byli jsme donuceni strávit den a noc v kamiónu, protože v této zemi se razí tvrzení - co můžeš udělat dnes, odlož na zítřek. Ráno byl chlapík pěkně mimo po celonoční party s jinými kamioňáky, dopoledne jsme si raději stopli za vesnicí, kde nic nebylo, jiného klučinu s kamionem, který nás dovezl do cíle. Drazí čtenáři, blížíme se k závěru Bolívie.

A když jsem tak hezky skončila u toho stopování, chtěla bych poprosit všechny řidiče, aby se nebáli brát stopaře. Sama stopuji i v ČR. Zrovna před třemi týdny, kdy mi ujel vlak z Chocně, jsem se na dva zátahy dostala stopem až domů a za neuvěřitelně krátký čas. Nikdy nevíte, kdo je v nesnázích, kdo nemá prostředky, nebo kdo jde na dalekou a vysněnou cestu. A rady stopařům. I když jste na cestách měsíce, nemůžete vypadat jako vagus, smrdět na sto honů a mít nemyté zuby týden. To vás fakt nikdo nevezme. Vždycky buďte slušní. Pokud bude řidič stát o zdvořilostní konverzaci, dopřejte mu ji. Pokud ne, prostě mlčte, užívejte si krajiny a pocit, že ten svět je ještě docela fajn místo.

Krásné a klidné Velikonoce!

Vaše cestovatelka Pěťa

Víte, že...

- od založení Růženiny huti letos uplynulo 205 let?
- před 210 lety byla v obci postavena první školní budova, z níž je dnes bytový dům u kostela?
- první písemná zmínka o Brocné pochází z roku 1495?
- Svinná a Brocná patří ke Skuhrovu nad Bělou od roku 1976?
- německý název naší obce je Skuchrov an der Alba?
- k 1. 4. 2022 bylo v naší obci registrováno celkem 33 osob s uděleným pobyto-
vým oprávněním v souvislosti s válkou na Ukrajině?
- v České republice je 7 obcí, které mají název Svinná nebo Svinný?
Svinný u Chotěboře
Svinná, část obce Hlohovice, okr. Rokycany,
Svinná, část města Česká Třebová
Svinná, část obce Vranov u Stříbra, okr. Tachov
Svinná, část obce Čachrov, okr. Klatovy
Svinná, část obce Horšovský Týn, okr. Domažlice
Svinná, část obce Skuhrov nad Bělou

**Zpráva pro sportovce: Po 20. dubnu bude opět k dispozici zdejší tenisový kurt.
Informace na mobilu: 778 546 723.**

Kalendář společenských, kulturních a sportovních akcí v obci Skuhrov nad Bělou na rok 2022

Termín	Název akce	Místo konání	Pořadatel
19.2.	Vepřové hody	KD Svinná	SDH Svinná
19.2.	Maškarní pro dospělé	KD Brocná	SDH Brocná
12.3.	Dětský maškarní karneval	KD Svinná	SDH Svinná
26.3.	Myslivecké hody	KD Brocná	MS Brocná
27.4.	Den otevřených dveří v MŠ	MŠ Sluníčko	MŠ Skuhrov
30.4.	Čarodějnické posezení	KD Svinná	SDH Svinná
30.4.	Pálení čarodějnic	všesport. stadion	SDH Brocná
30.4.	Pálení čarodějnic	u volejbal. areálu	SDH Skuhrov

pokračování

Termín	Název akce	Místo konání	Pořadatel
1.5.	Stavění májky	všesport. stadion	SDH Brocná
29.5., 5.6., 12.6., 19.6.	Divadelní léto na hradě	hradní areál	Obec Skuhrov
28.5.	Dětský den	Nová Ves	Na Venkově
4.6.	Dětský den, kácení májky	všesport. stadion	SDH Brocná
4.6.	Rybářské závody pro děti	Debřece	rybáři
11.6.	Rybářské závody dospělých	Debřece	rybáři
25.6.	Pochod okolo Svinné	okolí Svinné	SDH Svinná
3.7. – 5.7.	Proměny dřeva	hradní areál	PHS, obec
22.7.	Pouťové posezení	KD Svinná	SDH Svinná
23.7. – 24.7.	Skuhrovská pouť	parkoviště u ZS	Dubský
23.7.	Pouťová zábava	SC Skuhrov	obec
6.8. – 7.8.	Rybářské závody 24 hodin	Debřece	rybáři
13.8.	Mutinovy slavnosti, zábava	SC Skuhrov	obec
19.8.	Orlický Rollerskicup	Šediviny	Wikov Sku.
20.8.	Nordic výjezd na Šerlich	Deštné v O.h.	Wikov Sku.
21.8.	Craft výjezd na Luisino úd.	Deštné v O.h.	Wikov Sku.
26.8.	Ukončení léta	KD Svinná	SDH Svinná
1.9.	Slavnostní zahájení šk. roku	areál ZŠ	ZŠ Skuhrov
3.9.	Setkání rodáků Hraštic	rybník Hraštic	KK, obec
září	Náborové koláčk. závody	hřiště benzínky	Wikov Sku.
24.9.	Dětské odpoledne	Nová Ves	Na Venkově
24.9. / 1.10.	Strašidelný les	všesport. stadion	SDH Brocná
8.10.	Drakiáda	Nová Ves	Na Venkově
22.10.	Posvícenské posezení	KD Svinná	SDH Svinná
podzim	Zájezd do divadla Praha		Obec
5.11.	Poslední leč	KD Brocná	MS Brocná
3.12.	Rozsvícení vánoč. stromu	náves Brocná	SDH Brocná
23.12.	Betlémské světlo	obec	skauti

Poznámka: Realizace plánovaných akcí závisí na aktuální pandemické a bezpečnostní situaci.

Historická fotohádanka

Na tomto unikátním snímku z roku 1915 jsou manželé Křepelovi se svými dětmi a v popředí dvěma učedníky před svým krámkem, kde měli vyhlášené skuhrovské pekařství. Pokud přemýšlíte, kde se krámek nacházel, pak možná budete překvapeni. Po několika přestavbách je zde v dnešní době totiž obchod Hruška.

Mutinovy bílé velikonoční řezy

Nebývá zvykem, abychom v našem časopise uveřejňovali kuchařské recepty, ale vzhledem k blížícím se Velikonočům tentokrát uděláme výjimku, aby místní labužníci měli možnost ochutnat něco z Mutinovy kuchyně....

Těsto: 350 g hladké mouky, 1 polévková lžíce amonia, 70 g rozdrobeného másla, 60 g moučkového cukru, 2 celá vejce, 4 lžíce mléka. Ze surovin vypracujeme těsto, ze kterého vyválíme 3 shodné placky. Pečeme na suchém plechu dorůžova (6-7 min na 200 °C).

Krém: ½ l mléka, 100 g hrubé mouky, 2 žloutky – svařit a pak nechat vychladnout. 250 g másla, 200 g moučkového cukru, 1 vanil. cukr, 2 lžíce rumu – vše smíchat a pak vmíchat do vychladlé kaše, pak lehce vyšlehat.

Poleva: 250 g prosátého moučkového cukru, 3 lžíce citronové šťávy, vařící mléko podle potřeby.

Upečené placky promažeme krémem, horní placku polijeme citronovou polevou a necháme přes noc chladit v lednici. Krájíme na kostky a můžeme ozdobit lístky máty. Výsledek koledníci jistě ocení. Dobrou chuť!

Z-BOX

je samoobslužné výdejní místo Zásilkovny, díky kterému už nikdy nemusíte být jako na trní a čekat, až vám zavolá kurýr. Zásilku si vyzvednete, když máte čas a cena doručení je stejná jako v kamenných výdejních místech. Z-BOX je umístěn u dětského hřiště ve Skuhrově nad Bělou.

Dobré vědět:

Standardní úložná doba zásilek jsou 2 dny s možností prodloužení o další den.

Co potřebujete k vyzvednutí zásilky?

- mobilní aplikace Zásilkovna
- zapnutý Bluetooth a polohové služby (GPS)
- uhrazenou dobírku předem

Dobírku lze uhradit předem přímo v mobilní aplikaci Zásilkovna, nebo online přes platební bránu pomocí odkazu, který jste obdrželi v e-mailu.

Na závěr několik „hlášek“ pro dobrou náladu

Blíží se doba, kdy přežije ten, kdo má brambory, ne ten, kdo má Ferrari.

Když máš jedno dítě, jsi rodič, když máš dvě, jsi soudce, když máš tři a víc dětí, jsi ministr spravedlnosti.

Chtěl jsem s tebou bojovat rozumem, ale vidím, že nejsi ozbrojený.

Koukám se na sebe do zrcadla, jaká jsem přitažlivá a krásná. Jako by mi bylo zase 20 let. V každém případě tohle víno si ještě koupím.

Doktor: Tyhle prášky budete brát 3x denně. Angličan: Thanks. Němec: Danke. Francouz: Merci. Čech: A může se na to chlastat?

elektrokola-dobruska.cz

PRODEJ SERVIS

- PŘIPRAVÍME VÁM KOLO NA JARO - PŘEDSEZÓNÍ SERVIS - ZAJISTÍME DOPRAVU VAŠEHO KOLA
- OPRAVY KOL VŠECH ZNAČEK
- MOŽNOST PŘEDOBJEDNÁVKY NOVÝCH ELEKTROKOL A JÍZDNÍCH KOL NA JARO 2022
- NABÍZÍME VELKÝ VÝBĚR DOPLŇKŮ PRO CYKLISTIKU

PIŠTE - VOLEJTE: bnactivity@gmail.com, +420 602 583 099

Kostelní 369, Dobruška

KOSTKA
CRUSSIS

KELLYS
BIKE CENTRUM
HAIBIKE

CTM

Výtvarná soutěž

Na vnitřních stránkách obálky jsou barevné obrázky, které malovaly děti ze skuhrovské školy v rámci výtvarné soutěže k projektu Cyklomapa dětem. Obrázek památné lípy namalovala Tereza Michlová z 5. třídy, hradní rozhlednu ztvárnila Daniela Fialová ze 6. třídy. Obrázek kostela na str. 7 namaloval Lukáš Dudek z 8. třídy.

***Všem čtenářům Skuhrovského zpravodaje
a obyvatelům obce přejeme hezké Velikonoce,
hodně jarního sluníčka a pohody.***

Kolektiv tvůrců Skuhrovského zpravodaje

Skuhrovský zpravodaj vydává Obec Skuhrov nad Bělou.

Zaregistrováno u MK ČR po značkou E 11 927. Odpovědný redaktor Jiří Nedomlel,

Skuhrov nad Bělou 119. Kontakt: nedojir@seznam.cz

Ikony a obálka: Iveta Vašátková. Číslo 176, ročník 47, duben 2022.

Tisk: EXNER studio, s.r.o. Solnice

Redakce neodpovídá za obsah a stylizaci příspěvků, texty neprocházejí odbornou jazykovou úpravou.

Je vyhrazeno právo na případnou úpravu či zkrácení příspěvků.

Články čtenářů a dopisovatelů nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele.

Zubní pohotovost - rozpis služeb

ordinační hodiny: sobota, neděle, svátek 08.00 - 13.00 hod.

datum	poskytovatel (lékař)	adresa ordinace	telefon
02. 04.	MDDr. Zdráhal Zdeněk	Masarykova 729, Kostelec n.O.	721 460 150
03. 04.	Bahník Dent, s.r.o. (MUDr. Bahník Fr.)	Třebízského 799, Kostelec n.O.	737 791 333
09. 04.	MUDr. Bergmanová Dita	Záhumenská 445, České Meziříčí	734 324 600
10. 04.	JB DENT, s.r.o. (MUDr. Beránek Jan)	Komenského 828, Týniště n. O.	494 371 088
15. 04.	MUDr. Pavla Valešová (MDDr. Borůvková V.)	Pulická 99, Dobruška, 518 01	494 622 114
16. 04.	DekaDent, s.r.o. (MDDr. Grymová Natalie)	Kvasiny 145, 517 02	771 155 445
17. 04.	Můj zubař, s.r.o. (MDDr. Matoušková Lucie)	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
18. 04.	SJH Stomatologie, s.r.o. (MDDr. Handl J.)	U Stadionu 954, Rychnov n. K.	604 878 560
23. 04.	SJH Stomatologie, s.r.o. (MDDr. Kapotková Sim.)	U Stadionu 954, Rychnov n. K.	604 878 560
24. 04.	FSmile, s.r.o. (MDDr. Hanzík Kevin)	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
30. 04.	MUDr. Bergmanová Dita	Záhumenská 445, České Meziříčí	734 324 600
01. 05.	MDDr. Motyčka Martin	Komenského 44, Rychnov n. K.	775 224 093
07. 05.	MUDr. Štulík Richard	Jiráskova 1389, Rychnov n. K.	494 515 693
08. 05.	MUDr. Kašparová Dagmar	Voříškova 169, Vamberk	602 514 715
14. 05.	MUDr. Loukota Jan	Komenského 127, Opočno	494 621 665
15. 05.	Bahník Dent, s.r.o. (MUDr. Miřejovská D.)	Třebízského 799, Kostelec n. O.	737 791 333
21. 05.	MUDr. Malátková Ludmila	Jiráskova 1389, Rychnov n. K.	494 515 696
22. 05.	Bahník Dent, s.r.o. (MUDr. Miřejovská D.)	Třebízského 799, Kostelec n. O.	737 791 333
28. 05.	Můj zubař, s.r.o. (MDDr. Matoušková Lucie)	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
29. 05.	MDDr. Motyčka Martin	Komenského 44, Rychnov n. K.	775 224 093
04. 06.	Petrák stomat., s.r.o. (MDDr. Paličková Z.)	Nám. Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
05. 06.	Petrák stomat., s.r.o. (MDDr. Petrák T.)	Nám. Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
11. 06.	Poliklinika Týniště n. O. (MDDr. Podolská Jana)	Mírové nám. 88, Týniště n. O.	494 371 110
12. 06.	MDDr. Andělová J. (MDDr. Seibertová S.)	Jana Pitry 448, Opočno	799 545 112
18. 06.	Můj zubař, s.r.o. (MUDr. Salamin Akram)	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
19. 06.	MUDr. Pokorná Jaroslava	Jiráskova 1389, Rychnov n. K.	494 515 697
25. 06.	MUDr. Skříčková Zdeňka	Jiráskova 1389, Rychnov n. K.	494 515 695
26. 06.	MDDr. Slouková Kamila	Jiráskova 1389, Rychnov n. K.	494 515 694
02. 07.	MUDr. Šimona Sudová, s.r.o.	Mírové nám. 88, Týniště n. O.	494 371 031
03. 07.	FSmile, s.r.o. (MUDr. Světlík Filip)	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
05.07.	MUDr. Hlavsová Lenka	Komenského 259, Kostelec n. O.	494 323 958
06.07.	Freemed, s.r.o. (MUDr. Tancurínová Jana)	Nám. Dr. Lützowa 345, Vamberk	736 419 151
09. 07.	Petrák stomat., s.r.o. (MDDr. Učňová P.)	Nám. Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
10. 07.	MUDr. Valešová Pavla	Pulická 99, Dobruška	494 622 114
16. 07.	Poliklinika Týniště n. O. (MUDr. Veselská R.)	Mírové nám. 88, Týniště n. O.	494 371 781
17. 07.	MDDr. Zdráhal Zdeněk	Masarykova 729, Kostelec n. O.	721 460 150
23. 07.	Bahník Dent, s.r.o. (MUDr. Bahník Fr.)	Třebízského 799, Kostelec n. O.	737 791 333
24. 07.	JB DENT, s.r.o. (MUDr. Beránek Jan)	Komenského 828, Týniště n. O.	494 371 088